

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Шумен, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в закрито заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йордан В. Димов

като разглежда докладваното от Йордан В. Димов Търговско дело № 20233600900003 по описа за 2023 година

Образувано е по жалба на Д.П.Д., ЕГН *****, изпълнителен член на Съвета на Директорите и В.И.С. ЕГН *****, прокурист на „Рока България“ АД, ЕИК 837066162, със седалище и адрес на управление – гр. Каспичан, обл. Шумен, ул.“ №48, представлявани в производството от адвокат С.С.Ч. от САК, в качеството на управител на „Таня-59“ ЕООД, ЕИК 200924561. В жалбата се сочи, че със заявление вх. №20221221090946/21.12.2022 г. е поискано да бъдат обявени в Търговския регистър (ТР) промени във вписаните в регистъра обстоятелства касаещи дружеството, а именно: 1).Увеличение на капитала на същото от 8 231 034 лева на 9 901 593 лева, съответно увеличаване на издадените от дружеството обикновени, поименни, безналични акции от 8 231 034 на 9 901 593 и 2).Обявяване на изменен и допълнен в съответствие с посочената промяна Устав на дружеството. Заявяването на посочените обстоятелства е в съответствие с решение на общото събрание на акционерите (ОСА) на дружеството от 22.12.2022 г. за увеличение на капитала с новоиздадени 1 670 559 обикновени, поименни, безналични акции. Това решение пък е било предшествано от решение на ОСА по чл.194, ал.4 от ТЗ за отпадане правото на акционерите на дружеството по чл.194, ал.1 и ал.2 от ТЗ да придобият част от новите акции, съответни на дела на всеки акционер от капитала на дружеството. По така подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията (ДЛР) към АВп постановило и обжалваният в производството отказ №20221221090946/03.01.2023 г. Причините за постановяване на отказа били следните: 1).Представеният списък на лицата, записали новите акции не е бил удостоверен от Съвета на Директорите на дружеството.; 2).Представеният Устав с измененията не съдържал заверка от представляващите дружеството; 3).Измененият Устав съдържал разпоредба противоречаща на нормата на чл.178, ал.1 от ТЗ. Посочено било, че посочените нередовности не могли да се приемат за

липса на съответен документ, поради което не била налице хипотезата на чл.22, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ и указания на ДЛР за отстраняване на нередовности не е следвало да бъдат давани. В жалбата се сочи, че изложените от ДЛР съображения за постановяване на обжалвания отказ са незаконосъобразни. Моли да бъде прието от съда, че ДЛР е следвало да даде указания на основание чл.2, а.1 от ЗТРРЮЛНЦ за отстраняване на нередовности, чрез представяне на списък на лицата записали новите акции, удостоверен от Съвета на Директорите на дружеството. Такива указания не са били дадени, а е постановен директно отказ по заявлението. Соци, че представя списък на лицата записали новите акции. Намира, че постановеният отказ е вследствие на обстоятелството, че произнасянето на ДЛР е след тридневния срок за произнасяне по заявлението, като по този начин ДЛР не се е произнесло с указания, каквито е можело да даде в тридневния срок – до 30.12.2022 г., а тъй като се е произнесло по-късно на 03.01.2023 г. е постановило директен отказ. Твърди, че представеният към заявлението изменен Устав на дружеството е заверен от лицата, които представляват дружеството и направената от ДЛР констатация в обратен смисъл не отговаря на действителността. Соци, че може да се установи, че измененият Устав е заверен от Изпълнителния член на съвета на директорите – Д.П.Д. и от прокуриста В.И.С. действащи заедно. Соци, че освен това Устава е бил допълнително заверен и от председателя и секретаря на извънредното ОСА – Д.Р. и Г.Я. Ето защо оспорва основателността на отказа в тази му част. Твърди, че независимо от обстоятелството, че в чл.8, ал.1 от Устава е предвидено дружеството да може да издава акции на приносител и привилегирани акции. Соци, че акции на приносител според закона вече не е възможно да се издават, но и дружеството не е издавало такива. Намира, че това също не може да е основание да се откаже вписване, тъй като нищожност на една разпоредба на устава не може да влече нищожност на целия устав по аргумент от чл.26, ал.4 от ЗЗД. Моли да бъде изцяло отменен постановения от ДЛР отказ №20221221090946/03.01.2023 г., като бъдат дадени указания на ДЛР по реда на чл.25, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ да бъде вписано исканото изменение на размера на капитала на дружеството, както и да бъде вписан изменения и допълнен устав на дружеството.

От страна на АВп е бил депозиран и отговор по така подадената жалба. В него се сочи, че постановеният отказ е правилен и законосъобразен. Твърди, че дадените указания са в съответствие със закона. Соци, че заявителят не е представил списък на лицата записали акции при изменението на капитала, който списък не бил заверен от Съвета на директорите на дружеството. Не е изпълнено изискване на чл.24, ал.3, т.2 от наредба №1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до РРЮЛНЦ при промяна на обстоятелства по група „основни обстоятелства“ към заявлението се прилага препис от устава с измененията към съответната дата, заверен от лицето или лицата представляващи дружеството. Соци, че според представеният устав – чл.8, ал.1 се посочва, че акциите са поименни, могат да се издават акции на приносител и привилегирани акции. Соци, че съгласно чл.178, ал.1, изр. първо от ТЗ акциите са поименни, а представеният екземпляр от устав съдържа разпоредба, който е в противоречие с нормата на чл.178, ал.1 от ТЗ. Моли да бъде отхвърлена като

неоснователна така подадената жалба и да бъде потвърден като законосъобразен постановеният отказ. Моли на основание чл.25, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ и чл.81 от ГПК да бъде присъдена сумата от 300 лв. в полза на АВп като съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл.25, ал.1 от ЗТР, от надлежна страна, против подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално **допустима**.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи от фактическа страна следното:

Със заявление вх. №20221221090946/21.12.2022 г. е поискано да бъдат обявени в Търговския регистър (ТР) промени във вписаните в регистъра обстоятелства касаещи „Рока България“ АД, а именно: 1).Увеличение на капитала на „Рока България“ АД от 8 231 034 лева на 9 901 593 лева, съответно увеличаване на издадените от дружеството обикновени, поименни, безналични акции от 8 231 034 на 9 901 593 и 2).Обявяване на изменен и допълнен в съответствие с посочената промяна Устав на дружеството. Документите са били разгледани от ДЛР и на 03.01.2023 г. е бил постановен обжалваният отказ. В мотивите на отказът е посочено, че поради естеството на едното от нарушенията противоречие на клауза от устава с разпоредба на ТЗ не е следвало да се дават указания за отстраняване на нередовностите и представяне на документи, съобразно възможността на чл.22, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ

Предвид така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи:

Постановеният отказ от АВп е правилен по отношение на едно от основанията в него. На първо място напълно основателни са възраженията на жалбоподателят, че по отношение на списъка на записалите нови акции акционери, който е следвало да бъде представен заверен от представители на дружеството, а също и с оглед изискването на това да се представи и изменения устав, отново подписан от представляващите дружество не са били основания за постановяване на отказ, тъй като според нормата на чл.22, ал.5, изр.1 от ЗТР *„Когато към заявлението за вписване, заличаване или обявяване на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, длъжностното лице по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността.“* Действително в производството се установява, че ДЛР не е давало указанията според предвиденото в посоченият законов текст. Към момента се установява, че жалбата е придружена от доказателства, които са в пълно съответствие с изискванията на закона, а именно представеният устав и списък на лица записващи акции са подписани от представители на дружеството. Т.е. посочените две съображения на ДЛР, особено предвид в светлината на обстоятелството, че ДЛР не е давал срок за отстраняване на нередовностите дават възможност на съда да отмени отказът на ДЛР и да укаже вписването на исканите с процесното заявление промени. Същевременно обаче не е отстранена и не може да бъде

отстранена с представяне на документи нередовността на представеният устав, който в своя чл.8, ал.1 установява правило противоречащо на императивна нормативна разпоредба. Според нормата на чл.178, ал.1 от ТЗ „Акциите са поименни. Могат да се издават и привилегировани акции.“ Същевременно чл.8, ал.1 от Устава на дружеството е посочено: „Акциите са поименни. Могат да се издават акции на приносител и привилегировани акции.“ Сравнението на двата текста говори за това, че независимо, че законът не дава възможност да се регистрират акции на приносител, то Устава на дружеството дава. Доколкото чл.178, ал.1 от ТЗ е императивна норма и правните субекти не могат да се отклоняват от нея, то не може да се приеме, че едно дружество може да издава акции, различни от тези предвидени в посочената законова норма. В този смисъл недостатък на устава не може да бъде саниран. Съдът не споделя твърдението, че нищожните норми на устава не произвеждат действие по смисъла на чл.26, ал.4 от ЗЗД. Уставът не е нищожен, но не следва да бъде вписан, доколкото не може да се впише норма, която противоречи на императивна законова норма. Съдът намира, че подобно несъответствие не може и не следва да бъде преодолявано чрез тълкуване. Търговският регистър е публичен и следва да отразява факти и обстоятелства, които са реализирани и са правомерни. Отказът да се впише посоченият Устав поради това обстоятелство е пречка и за вписването на изменението на капитала на дружеството, който също следва да бъде отразен в Устава.

По отношение на искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на АВп направено в отговора подаден по реда на чл.25, ал.2, изр. последно от ЗТТРЮЛНЦ съдът взе предвид следното: Производството по реда на чл.25 от ЗТТРЮЛНЦ е едностранно и поради тази причина следва да се приеме, че разноски се дължат единствено на жалбоподателят, който обжалва отказът на АВп. В тази насока е актуалната практика на ВКС - Определение № 139 от 30.03.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 2742/2021 г., II т. о., ТК, Определение № 157 от 11.04.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 585/2022 г., II т. о., ТК, Определение № 219 от 20.05.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 768/2022 г., II т. о., ТК, в които е посочено: „Неоснователни са доводите в частната жалба относно новата ал. 6 на чл. 25 ЗТРЮЛНЦ, която постановява, че *"В производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на Гражданския процесуален кодекс". Същата не е съобразена с едностранния характер на производството по чл. 25 ЗТРЮЛНЦ и е резултат от несъвършенството на обнародваните в ДВ бр. 105/2020 г. законодателни промени в ЗТРЮЛНЦ. Отговорността за разноски по правило е присъща само на спорните съдебни производства, в които право на разноски има страната, в чиято полза е разрешен правният спор. Производството по чл. 25 ЗТРЮЛНЦ не е спорно и в него Агенцията не участва като страна, за да има право на разноски или да дължи разноски. Съдът прилага закона според неговия разум и тъй като едностранният характер на производството по чл. 25 ЗТРЮЛНЦ е несъвместим с отговорността за разноски, разпоредбата на чл. 25, ал. 6 ЗТРЮЛНЦ следва да се прилага корективно във връзка с общото за всички охранителни производства правило на чл. 541 ГПК, че разноските са за сметка на единствената страна в производството, т. е. за сметка на молителя.“*

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказ с рег. №20221221090946/03.01.2023 г. на длъжностното лице по регистрацията при Агенцията по вписванията, Търговски регистър, постановен по заявление с рег. №20221221090946/21.12.2022 г., с което е поискано да бъдат обявени в Търговския регистър (ТР) промени във вписаните в регистъра обстоятелства касаещи „Рока България“ АД, ЕИК 837066162, със седалище и адрес на управление – гр. Каспичан, обл. Шумен, ул.“ №48, а именно: 1).Увеличение на капитала на „Рока България“ АД от 8 231 034 лева на 9 901 593 лева, съответно увеличаване на издадените от дружеството обикновени, поименни, безналични акции от 8 231 034 на 9 901 593 и 2).Обявяване на изменен и допълнен в съответствие с посочената промяна Устав на „Рока България“ АД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Агенция по вписванията за присъждане на разноски като необосновано и незаконосъобразно.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд - гр. Варна, в едноседмичен срок от датата на връчването му на жалбоподателя.

Препис от същото да се връчи на жалбоподателя, както и служебно на Агенцията по вписванията.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____